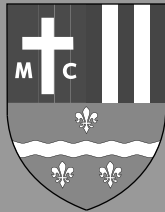

20. studenoga 2017. Lk 18, 35-43 Feliks, Sre ko, Valois, Zlatko, Zlatan, Edmund	<i>Što ho eš da ti u inim? Gospodine, da progledam.</i>
21. studenoga 2017. Lk 19, 1-10 Zdravka, Zdravko, Valent, Mavro	PRIKAZANJE BLAŽENE DJEVICE MARIJE <i>Sin ovje ji do e potražiti i spasiti izgubljeno.</i>
22. studenoga 2017. Lk 19, 11-28 Cecilija, Cilika, Slavujka, Dobrila	Spomendan – SVETA CECILIJA, djevica i mu enica <i>Svakomu koji ima još e se dati, a od onoga koji nema oduzet e se i ono što ima.</i>
23. studenoga 2017. Lk 19, 41-44 Klement, Kolumban, Lukrecija, Amfilohije	SVETI KLEMENT I., papa i mu enik <i>O kad bi spoznao što je za tvoj mir!</i>
24. studenoga 2017. Lk 19, 45-48 Andrija, Krizogon, Krševan	Spomendan – SVETI ANDRIJA DUNG-LAC, prezbiter I DRUGOVI, mu enici <i>Od Doma Božjega na iniste pe inu razbojni ku.</i>
25. studenoga 2017. Lk 20, 27-40 Katarina, Katja, Kata, Katica, Beatrice	SV. KATARINA ALEKSANDRIJSKA, dj. i mu enica <i>Bog nije Bog mrtvih, nego živih.</i>
26. studenoga 2017. Siricije, Konrad, Delfina, Dubravko	SVETKOVINA KRISTA KRALJA SVEGA STVORENJA 34. NEDJELJA KROZ GODINU Ez 34,11-12.15-17 Ps 23, 1-3.5-6 1 Kor 15, 20-26.28 Mt 25, 31-46 <i>Sjest e na prijestolje slave svoje i razlu iti jedne od drugih.</i>

20

LITURGIJSKI LISTIĆ varaždinske katedrale

19. studenoga 2017.

Godina XVI.

Broj 52 (832)

33. nedjelja kroz godinu

Prvo itanje: Izr 31, 10-13.19-20.30-31
Ps: 128, 1-5
Drugo itanje: 1 Sol 5, 1-6
Evan elje: Mt 25, 14-30

SVJETSKI DAN SIROMAHA

- Ne ljubimo rije ima, ve djelima

Dijelovi prigodne poruke pape Franje:

Rije i apostola Ivana izražavaju zapovijed prema kojoj nijedan kršćanin ne smije biti ravnodušan. Ozbiljnost kojom „ljubljeni u enik“ predaje Isusovu zapovijed sve do naših dana još je snažnije naglašena suprotstavljanjem izme u praznih rije i koje su esto na našim usnama i konkretnih djela koja smo si naprotiv pozvani postaviti kao mjerilo. Ljubav ne dopušta izgovore. Tko želi ljubiti kao što je Isus ljubio, mora se povesti njegovim primjerom, poglavito kada je rije o ljubavi prema siromašnima. To se može dogoditi samo ako Božju milost, njegovu milosrdnu ljubav prihvatimo, što je više moguće, u svome srcu tako da ona potakne našu volju pa i naša čuvstva na ljubav prema Bogu samome i prema bližnjemu. Na taj način milosrdne koje izvire, tako reći, iz srca Presvetoga Trojstva može pokrenuti naš život i uroditi samilošću u i djelima milosrdna prema braćima i sestrama koji se nalaze u potrebi. Prva je zajednica shvatila da biti Isusov u enik zna i pokazati bratstvo i solidarnost, kao odgovor na glavno Učiteljevo učenje koji je proglasio siromašne blaženima i baštinicima Kraljevstva nebeskog (usp. Mt 5, 3).

Ne možemo razmišljati o siromašnima jednostavno kao o korisnicima našeg povremenog volonterskog rada kojeg obavljamo jednom tjedno ili improviziranih djela velikodušnosti koja umiruju našu savjest. Ta iskustva, koja su svakako vrijedna i korisna da probude u nama osjetljivost za potrebe ljudi i nepravde koje su esto njihov uzrok, morala bi zapravo voditi pravom susretu sa siromašnima i prerasti u dijeljenje koje postaje način života. Ovakav način života donosi radost i mir duše. Pozvani smo stoga pristupiti siromašnima, susretati ih, gledati ih u oči, zagrliti ih i tako im dati da osjete toplinu ljubavi koja razbija samoću. Njihova ispružena ruka također je poziv iza i iz naših sigurnosti i udobnosti i priznati vrijednost koju siromaštvo ima samo po sebi. Siromaštvo ima lice žena, muškaraca i djece izrabljivanih zbog niskih interesa, gaženih izopćenom logikom moći i novca. U našem vremenu, nažalost, dok se silno bogatstvo gomila u rukama povlaštene nekolicine, esto kao plod ilegalnih aktivnosti i užasnog iskorištavanja ljudskog dostojanstva, prava je sablazan porast siromaštva u širokim slojevima društva u našem svijetu.

Pozivam našu Crkvu kao i muškarce i žene dobre volje da se na ovaj dan okrenu svima onima koji pružaju svoje ruke i traže našu pomoć i solidarnost. Pozivam subraćenike u biskupe, sve svećenike i sestre, koji po svom pozivu imaju zadaću pomagati siromašne, kao i sve Bogu posvećene osobe i sve udruge, pokrete i volontere diljem svijeta, da se zauzmu da ovaj Svjetski dan siromašnih postane tradicija koja će biti konkretni doprinos evangelizaciji u današnjem svijetu.

Iz Vatikana, 13. lipnja 2017. – o spomendanu svetog Antuna Padovanskog
papa Franjo

ODGOVORNOST PREMA

SVOJIM TALENTIMA

Svi su ljudi pozvani u životu ostvariti svoju puninu i u konačnici na susret s Bogom. Parabola o talentima naj slikovitije i najjasnije govori o našoj odgovornosti za talente koje imamo. Vrlo esto procjenjujemo kako se odnosimo prema drugima, prema društvu, prema zadacima koje smo preuzeli, ali se malo pitamo kako i koliko smo Bogu odgovorili služeći i se njegovim darovima. Darove koje smo primili trebamo razvijati u slobodi djece Božje. Za taj razvitak svatko je odgovoran pojedinačno. Dar traži zauzetost i odgovornost. Dar traži rad. Tek kroz povjerenje u život, kroz življenje i djelovanje mi otkrivamo svoje talente i stvaramo povjerenje u same sebe te postajemo svjesni mogućnosti koje imamo po darovanim talentima. Današnje evanđelje nam je poziv na hrabro življenje života. Osobe koje imaju povjerenje u život svaki dan u sebi otkrivati nove darove i hvaliti Stvoritelja.

Odlomak iz knjige Mudrih izreka donosi nam pohvale ženi, majci, supruzi ravnopravnoj muškarcu. Na ženinim vrlinama poštena obitelj i vjerna zajednica. Vrsnoj ženi ništa nije teško, ona zna odmjereno reagirati kako bi zaštitila ugled i prava svoje osobnosti i svoje obitelji. Ovaj tekst i nas danas pita cijenimo li i poštujemo rad domaćica, supruga, majki? Pavao pak u svojoj poslanici tješi i hrabri pomalo nervozne vjernike koji bi što prije htjeli doživjeti objavu Kristovog drugog dolaska. činjenica da je taj drugi dolazak neizbježan, da će se sigurno dogoditi, uznemiruje ljudska srca. No, kao vjernici trebamo biti duhovno trijezni, trebamo bdjeti obavljajući i svakodnevne obveze – svjesni da smo pred Bogom odgovorni za svoja djela.

U odlomku iz Matejeva evanđelja ove nedjelje Isus „proziva“ farizeje i pismoznance zbog njihove tromosti. Oni su od Boga primili dar naviještanja Božje riječi i vodstva zajednice vjernika, a nedovoljno su se zalagali i nisu koristili darovane talente na korist povjerene im zajednice. Imali su iskrivljenu sliku o Bogu. Svojim nametanjima nepotrebnih zakona i odredbi vjernike su zapravo tjerali od Boga.

Svima nam se danas pitati, i duhovnim vođama i običajnim vjernicima, pridonosimo li svojim primjerom i zalaganjem da se Božji plan spasenja ostvaruje u što više ljudskih života, jesmo li opravdali povjerenje koje nam je Bog iskazao darujući nam baš ove sposobnosti koje imamo, postavljajući nam baš na te dužnosti koje obavljamo? Nemojmo se zadržavati na onoj Isusovoj da će se onomu koji ima još dati, a uzeti onomu koji nije bio vrijedan radnik. Razmišljajmo o onom pozivu Gospodara da za nagradu vjernosti i marljivosti učimo u vjerno zajedništvo i radost s Njim – te sve poduzmemo kako bismo se našli među odabranim dionicima radosti Gospodnje.